

21/1/91.

[REDACTED]
[REDACTED]
[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk
22.066/11/N

Bijlagen

[REDACTED]

De Nederlandse afdeling van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) heeft een onderzoek gewijd aan een klacht i.v.m. een openbare verkoop in de zaal "Au Grand Salon" te BEERSEL op 1 en 2 april 1990.

De klacht is vooreerst gericht tegen uw ambt wegens het verspreiden van een tweetalig bericht in een gemeente zonder speciale taalregeling uit het Nederlandse taalgebied en wegens het gebruik van het Frans tijdens de verkoop. De klager richt zich vervolgens tegen de uitbaters van de zaal wegens het terbeschikking stellen van hun inrichting, tegen de opdrachtgevers en tenslotte tegen het gemeentebestuur dat tweetalige verkopen toelaat op zijn grondgebied.

Op grond van de artikelen 60, § 1 en 61, §§ 5 en 6, van de op 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken brengt de Nederlandse afdeling, ter zitting van 31 januari 1991, het volgend eenparig advies uit.

1. Wat uw ambt betreft

Uit het door de klager voorgelegde document blijkt dat onder uw ambt een openbare verkoop plaats had van kunstvoorwerpen en antiekiteiten op 1 en 2 april 1990. Het bericht van die verkoop werd in het Nederlands en in het Frans verspreid te BEERSEL, gemeente van het homogeen Nederlandse taalgebied.

./. .

De Nederlandse afdeling bevestigt haar vorige adviezen inzonderheid het advies nr. 20.024/II/N van 20 september 1988 waarin zij o.m. overwoog dat de gerechtsdeurwaarders die zich op privaatrechtelijk terrein begeven ten behoeve van hun particuliere cliënten, gelet op hun investituur en de taak die hen werd opgedragen in het belang van het algemeen, als diensten dienen te worden beschouwd in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de hogervernoemde gecoördineerde taalwetten; dat de publiciteit verricht ter aankondiging van een openbare verkoop een bij wet voorgeschreven bericht aan het publiek is dat als een administratieve handeling moet worden beschouwd; dat een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2° ertoe gehouden is de gecoördineerde taalwetten na te leven; dat een dergelijk bericht aan het publiek verspreid in een gemeente zonder speciale regeling uit het Nederlandse taalgebied uitsluitend in de taal van het gebied dient te zijn krachtens artikel 11, § 1, van diezelfde taalwetten.

Volgens de klager werden de openbare verkopen in het Nederlands en in het Frans gehouden.

In haar advies nr. 16.068/II/N van 10 september 1985, over de gerechtelijke openbare verkoop van de activa van de N.V. Nobels-Peelman te St. Niklaas, overwoog de Nederlandse Afdeling dat gesprekken gevoerd tussen de gerechtsdeurwaarder en het publiek ter verduidelijking van de te verkopen zaken, deel uitmaken van de gehele verkoopsprocedure waarop de wet op het taalgebruik in gerechtszaken van toepassing is.

Aangezien de gerechtsdeurwaarder, die zich op privaatrechtelijk terrein begeeft ten behoeve van zijn particuliere cliënten, dient te worden beschouwd als een dienst in de zin van artikel 1, § 1, 2°, van de gecoördineerde taalwetten, moet een openbare verkoop in een Nederlandstalige gemeente zonder speciale taalregeling dan ook overeenkomstig de artikelen 10 en 11, § 1, van de gecoördineerde taalwetten volledig en uitsluitend in het Nederlands worden gehouden. Dat betreft zowel de noteringen door de gerechtsdeurwaarder, als de lijst en omschrijving van de goederen, als de mondelinge mededelingen aan het publiek ter plaatse.

Om die redenen en aangezien de openbare verkoop zich niet in hoofdzaak richtte tot een internationaal publiek acht de Nederlandse afdeling deze twee punten van de klachten ontvankelijk en gegrond.

2. Wat de uitbaters van de zalen en opdrachtgever betreft

De klagers menen dat de uitbaters, gevestigd in een Nederlandstalige gemeente zonder speciale taalregeling, hun zaal niet mogen ter beschikking stellen van een tweetalige verkoop en dat de B.V.B.A. MARS niet als organisator of opdrachtgever mag optreden.

De Nederlandse afdeling is van oordeel dat de uitbater van de zaal waar de openbare verkoop wordt gehouden en de private firma die de verkoop organiseert vrij zijn de taal te gebruiken die zij verkiezen en dat de gecoördineerde taalwetten noch het decreet van 19 juli 1973 hen terzake enige verplichting opleggen.

Om die reden acht zij de klacht op deze punten ontvankelijk maar ongegrond.

3. Wat het gemeentebestuur betreft

Tenslotte is de klacht gericht tegen het gemeentebestuur van Beersel dat de organisatie van tweetalige verkopen toelaat.

Aangezien het gemeentebestuur van Beersel niet tussenkomt in de organisatie van de aangeklaagde openbare verkoop acht de Nederlandse afdeling dit punt van de klacht ontvankelijk maar ongegrond.

Dit advies wordt meegedeeld aan de klagers, aan de minister van Justitie, aan de voorzitter van de Nationale Kamer van gerechtsdeurwaarders van België en aan de voorzitter van de S.V. Huis van de gerechtsdeurwaarders.

